Лабораторна робота 6. Агрегатні функції, представлення

Мета:

Навчити студентів виконувати запити до таблиць бази даних з використанням агрегатних функцій, виконувати сортування та групування даних, а також створювати представлення.

Завдання:

1. Вибірка з використанням агрегатних функцій:

Виконати запити на вибірку даних, які повертають ϵ дине значення для підмножини кортежів.

2. Вибірка з використанням групових операцій:

Виконати запити на вибірку даних, які повертають результат обробки в рамках певних підгруп.

3. Вибірка з використанням операції сортування:

Виконати запити на вибірку даних, які повертають кортежі результату вибірки у впорядкованому вигляді.

4. Вибірка з результатів роботи групових операцій:

Виконати запити на вибірку даних, які повертають результат обробки тільки в заданих підгрупах.

5. Створення представлень:

Виконати запити на створення представлення (view) згідно завдання та предметної області.

Результат:

Студенти повинні подати SQL-скрипти, що відображають запити на вибірку з таблиць бази даних з використанням агрегатних функцій, операцій сортування та групування, запити на створення представлень згідно завдання та предметної області, їх опис, а також звіт з результатами тестування.

Теоретичні відомості до виконання лабораторної роботи

Агрегатні функції

У стандарті *SQL* визначено 5 таких функцій, хоча будь-яка реалізація мови містить у 4 - 6 разів більше функцій. Особливістю агрегатних функцій є те, що, використовуючи імена полів як аргументи, самі вони вказуються в команді SELECT *замість* або *разом* з полями. Це функції AVG (*average*) і SUM (*summa*), які використовуються *тільки для числових полів*, і функції MAX, MIN і COUNT, що можуть застосовуватися і *для числових*, *і для символьних атрибутів*. Так функції AVG і SUM дозволяють обчислити відповідно середнє значення і суму значень певного атрибуту у **всіх кортежах** таблиці. Наприклад:

SELECT AVG(Mark) FROM Rating [WHERE DKod = 8];

Цей запит повертає середній рейтинг, підрахований, якщо умова відсутня, по всіх кортежах таблиці або, при наявності умови, тільки по кортежах, що відповідають восьмій дисципліні.

Назви функцій MAX і MIN говорять самі за себе. Функція ж COUNT підраховує кількість значень у стовпці чи кількість рядків у таблиці.

Наприклад:

SELECT COUNT(*) FROM Student;

Використання * як атрибута забезпечить підрахунок кількості *всіх* рядків у таблиці, *включаючи повторювані і NULL-еві* (яких, за ідеєю, не має бути).

Для підрахунку кількості *не-NULL-евих* значень якого-небудь атрибута використовується формат:

SELECT COUNT([ALL] поле) FROM таблиця;

Ключове слово ALL використовується за замовчуванням. Наприклад:

SELECT COUNT(Patronymic) FROM Student;

До речі, всі інші агрегатні функції в будь-якому випадку *ігнорують* NULL-значення.

Якщо ж необхідно підрахувати число *різних* значень якогось поля і *виключити* при цьому NULL-значення, то в аргументах функції необхідно використовувати оператор DISTINCT. Наприклад:

SELECT COUNT(DISTINCT Patronymic) FROM Student;

До речі, оператор DISTINCT може бути вказаний *у будь-якій* агрегатній функції, але в MAX і MIN він *марний*, а в SUM і AVG — не має сенсу, тому що вплине на результат.

Ще одна особливість агрегатних функцій — можливість використання *скалярних виразів* у якості їхніх аргументів, у яких, щоправда, не має бути самих агрегатних функцій. Наприклад:

SELECT AVG(LongevityInc + DegreeInc + TitleInc + SpecialInc)

FROM SalaryIncrements;

У деяких розширеннях SQL, зокрема PostgreSQL останнє обмеження зняте.

Скалярні вирази можуть бути аргументами і самої команди SELECT, також як і команди UPDATE. У цьому випадку в них можуть входити і поля, і числові константи, і агрегатні функції.

Наприклад:

SELECT (MAX(LongevityInc)+MAX(DegreeInc)+MAX(TitleInc)+MAX(SpecialInc))/4 FROM SalaryIncrements;

Символьні константи у виразах використовуватися не можуть. Але зате їх можна просто включити у вихідну таблицю результату вибірки в інтерактивному режимі.

Наприклад:

SELECT Kod, DKod, Mark, 'Ha 14.10.11' FROM Rating;

Результат — всі рядки таблиці з додатковим полем:

льтат ветридки таслиці з додатковим полем.						
	Kod	DKod	Mark			
	1	1	82	на 14.10.11		
	1	2	10	на 14.10.11		
	•••	•••	•••	•••		
	8	1	0	на 14.10.11		

Чи наприклад:

SELECT AVG(Mark), 'до 10-го тижня' FROM Rating;

З визначення агрегатних функцій видно, що вони *не можуть* використовуватися в одному SELECT-запиті разом з полями, тому що повертають *одне єдине значення*. Наприклад (*неправильно*):

SELECT Kod, MAX(Mark) FROM Rating;

Однак на практиці може виникнути така задача: необхідно *отримати середнє* значення Mark у межах певної дисципліни.

Розв'язати цю задачу допоможе оператор GROUP BY, що забезпечує виділення підгрупи з конкретним значенням атрибута чи підмножини атрибутів і застосування агрегатних функцій до кожної підгрупи. Наприклад:

SELECT DKod, AVG (Mark) FROM Rating GROUP BY DKod:

Результат може бути такий:

Тепер розширимо цей приклад. Припустимо, що необхідно з відношення (таблиці), отриманої в попередньому прикладі, виконати **вибірку** кортежів, для яких *середнє значення* більше ніж, наприклад, 75. Ми вже знаємо, що операція вибірки реалізується за допомогою оператора WHERE. Однак *результуюча таблиця* цього

DKod	
1	60
2	64
3	30
4	97
5	65

прикладу будується на основі груп з використанням агрегатної функції, тому тут існує низка

обмежень.

Для розв'язання подібних задач, де в умові запиту використовується агрегатна функція чи поле, на яке виконується проекція, у SQL був уведений ще один оператор, що реалізує операцію вибірки — HAVING.

Відтак запит, що відповідає поставленій задачі буде виглядати таким чином:

Rating

SELECT DKod, AVG(Mark) FROM

GROUP BY DKod

HAVING AVG(Mark) > 75;

з таким результатом:

У вислові HAVING можна використовувати і просто імена полів. Єдина умова при цьому — таке поле чи підмножина полів повинна мати одне і теж значення в межах групи.

Наприклад:

SELECT DKod, AVG(Mark) FROM Rating GROUP BY DKod HAVING DKod <> 4;

для виключення з результату дисципліни з кодом 4.

Чи, наприклад:

... HAVING NOT DKod IN(3, 4);

для виключення з результату дисциплін з кодом 3 та 4:

DKod	
1	60
2	64
5	65

97

DKod

4

Таким чином, оператор HAVING аналогічний WHERE за винятком того, що рядки відбираються не за значеннями стовпців, а будуються зі значень стовпців зазначених в GROUP BY і значень агрегатних функцій, обчислених для кожної групи, утвореної GROUP BY.

Якщо ж необхідно додати в запит з GROUP BY умову, що містить поле, яке не використовується для групування, то така умова, як і раніше, задається за допомогою WHERE і навіть одночасно з HAVING. Наприклад:

SELECT Kod, AVG(Mark) FROM Rating

WHERE DKod = 5

GROUP BY Kod HAVING NOT Kod IN(3, 4);

Цей запит виключить з підрахунку середнього рейтингу кортежі, що стосуються студентів, що мають код 3 або 4, і підрахує його для п'ятої дисципліни.

Наступний момент, який ми розглянемо, зв'язаний із *сортуванням значень*, отриманих *у результаті* запиту SELECT. Справа в тому, що кортежі в таблиці зберігаються в порядку їхнього надходження (введення). Відповідно при введенні (за замовчуванням) цей порядок буде збережений. Виняток становлять проіндексовані поля. Очевидно, більш зручним для використання ϵ введення множини кортежів таблиці, відсортованих відповідно до значень множини символьних та/або числових полів *у прямому чи зворотному порядку*. Для забезпечення такої можливості в *SQL* введений оператор ORDER BY. Наприклад:

SELECT * FROM Student ORDER BY SecondName;

Однак у цьому прикладі кортежі, що мають однакове значення прізвища, можуть виявитися невпорядкованими за ім'ям, по-батькові тощо, що також незручно. Поправимо цей приклад:

SELECT * FROM Student ORDER BY SecondName, FirstName, Patronymic;

Для сортування кортежів у зворотному алфавітному порядку значень чи атрибута за убуванням використовується ключове слово DESC. Наприклад:

SELECT DKod, Mark FROM Rating ORDER BY DKod, Mark DESC;

(за *DKod* — *прямий*, за *Mark* — *зворотний* порядок).

Причому поле, за яким виконується сортування, *не обов'язково* має бути присутнім у підмножині, на яку виконується проекція.

Це особливо актуально у вбудованому режимі, коли результати різних операцій проекції того ж самого відношення виводяться в різні вікна. Наприклад:

1) SELECT DKod FROM Rating ORDER BY DKod;

2) SELECT Kod, Mark FROM Rating ORDER BY DKod, Mark DESC;

Аналогічні підходи можуть використовуватися і для таблиць, отриманих у результаті угруповання. Наприклад:

SELECT DKod, AVG(Mark) FROM Rating GROUP BY DKod ORDER BY DKod;

Однак відсортувати подібну таблицю за результатом агрегатної операції не є можливим, тому що таке поле не пойменоване і не існує ні в базовій таблиці, ані в представленні. На допомогу тут приходить внутрішня (автоматична) нумерація вихідних стовпців відповідно до порядку перерахування в команді SELECT. Наприклад:

SELECT DKod, AVG(Mark) FROM Rating

GROUP BY DKod ORDER BY 2 DESC:

Запит дасть один з отриманих вище результатів, але в іншому порядку:

На жаль, це єдиний спосіб звернутися до таких стовпців, незважаючи на те, що їх можна пойменувати, задавши їм псевдоніми чи, використовуючи вже прийнятий термін, **аліаси**. Наприклад:

SELECT DKod Discipline, AVG(Mark) Averrage_Rating

FROM Rating GROUP BY DKod;

 DKod

 4
 97

 5
 65

 2
 64

 1
 60

 3
 30

Раніше ми відмітили, що будь-який діалект SQL містить набагато більше агрегатних функцій чи подібних агрегатним. Так в **PostgreSQL** були введені **аналітичні** чи **віконні** функції, які окрім задач агрегування, виконують ще й частку операцій над багатовимірними структурами.

Представлення

Представлення (VIEW) — об'єкт, що не містить власних даних. Це іменована похідна віртуальна таблиця, що не може існувати сама по собі, а визначається в термінах однієї або декількох іменованих таблиць (базових таблиць або інших представлень).

У загальному випадку термін **похідна таблиця** позначає таблицю, що визначається в термінах інших таблиць і, в остаточному підсумку, у термінах *базових таблиць*, тобто є результатом виконання яких-небудь реляційних виразів над ними. **Базова таблиця** — це така таблиця, що не ε похідною.

Більш того, будь-які зміни в основній таблиці будуть *автоматично і негайно* видані через таке "вікно". І навпаки, зміни в представленні будуть *автоматично і негайно* застосовані до його базової таблиці.

У дійсності ж **представлення** — **це запити**, які виконуються щоразу, коли представлення ϵ об'єктом команди SQL.

Формат команди знищення досить простий:

DROP VIEW представлення;

Команда створення представлення має формат:

CREATE VIEW представлення[(імена_стовпців)] AS запит;

Наприклад:

CREATE VIEW Rating_D AS

SELECT Kod, Mark, MDate FROM Rating

WHERE DKod=1 AND Mark >= 30;

Це представлення буде містити коди, рейтинг та дати проведення модулю по першій дисципліні тих студентів, у яких цей рейтинг не менший 30 балів:

KOD	MARK	MDATE
1	82	2011-10-10
2	90	2011-10-10
3	46	2011-10-11
4	54	2011-10-10
5	86	2011-10-10

Значення фрази про те, що представлення — це запит, найбільш видний при звертанні до представлень, як до таблиць. Таким чином, команда

SELECT * FROM Rating_D WHERE Mark < 60;

на практиці конвертується і оптимізується в команду:

SELECT Kod, Mark, MDate FROM Rating

WHERE DKod=1 AND Mark \geq 30 AND Mark \leq 60;

У цьому досить простому представленні як імена полів використовувалися безпосередньо імена полів таблиці, що лежить в основі представлення. Іноді, як у наведеному прикладі, цього досить. Але іноді бажано дати нові імена стовпцям представлення. А іноді — це просто необхідно. Наприклад, у тих випадках коли:

- а) деякі стовпці є вихідними і, отже, не пойменовані. Така ситуація часто виникає при об'єднанні відношень з різними іменами однотипних атрибутів;
- б) два або більше стовпців мають *однакові імена* в таблицях, що беруть участь у з'єднанні.

Імена, що стануть іменами стовпців представлення, вказуються в круглих дужках після його імені. Типи даних і розміри *автоматично виводяться* з полів запиту. Наприклад:

CREATE VIEW Rating_D(Student_Number, Discipline_Number, Rating,

Date_of_Mark) AS

SELECT Kod, DKod, Mark, MDate FROM Rating

WHERE Mark >= 30;

При цьому приклад з вибіркою значень трансформується в такий:

SELECT * FROM Rating_D WHERE Rating < 60;

Структура звіту до лабораторної роботи

Для кожного з запитів представити:

- 1) словесна постановка задачі, що вирішується;
- 2) SQL-код рішення;
- 3) скриншот отриманого результату.
- 1. Виконати запити на вибірку даних, які повертають:
- 1.1) максимальне значення атрибуту типу дата;
- 1.2) мінімальне значення атрибуту символьного типу;
- 1.3) суму значень атрибуту десяткового типу;
- 1.4) середнє значення атрибуту цілого типу;
- 1.5) кількість рядків будь-якої сутності.
- 2. Виконати запити на вибірку даних, які повертають:
- 2.1) середнє значення атрибуту цілого типу для кожної групи за значенням атрибуту символьного типу;
 - 2.2) кількість рядків в кожній групі (на вибір студента).
 - 3. Виконати запити на вибірку даних, які повертають:
- 3.1) всі дані таблиці, впорядковані за зростанням за будь-яким символьним атрибутом;
- 3.2) згруповані та відсортовані в зворотньому порядку за значенням символьного поля кортежі таблиці, в яких значення цілого атрибуту більше заданого значення (тобто відібрати кортежі за умовою, згрупувати за символьним полем та відсортувати за цим же символьним полем).
 - 4. Виконати запити на вибірку даних, які повертають:
- 4.1) середнє значення атрибуту цілого типу для підгруп за значенням атрибуту символьного типу, які недорівнюють заданому значенню (тобто виділити підгрупи за атрибутом символьного типу, взяти середнє значення атрибуту цілого типу в кожній підгрупі, вивести тільки ті підгрупи, які недорівнюють заданому значенню).
 - 5. Виконати запити на:

- 5.1) створення представлення для завдання пункту 3.2.
- 5.2) виконати запит до представлення створеного в пункті 5.1, який повертає значення тільки однієї підгрупи.

Звіт до лабораторної роботи 6 можна здати онлайн на сайті ДО edu.op.edu.ua до початку вашого заняття.